

Arrest

nr. 104 510 van 6 juni 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 7 maart 2013 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. MOUBAX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

Aangaande G; I;, verzoekster:

"A. Feitenrelaas

U, een Georgisch staatsburger van Georgische origine bent afkomstig uit Tbilisi, Georgië. U verblijft in België samen met uw zoon, G. G. (O.V. X). Uw zoon heeft een fysieke en mentale handicap waardoor hij niet in staat is een interview in het kader van zijn asielaanvraag af te leggen.

Sinds 2004 was u lid van de Nationale Beweging, de partij van huidig Georgisch president Saakashvili. In 2006 werkte u voor deze partij als hoofd van een wijk in Tbilisi. U moest registraties van woonplaatsen bijhouden in uw wijk. In de aanloop van de verkiezingen van oktober 2012 deelde u

biljetten uit in uw buurt en trachtte u mensen te overtuigen te stemmen voor de Nationale Beweging. Op 1 oktober 2012 waren het verkiezingen. U, samen met andere partijleden, vervalste de verkiezingen door stembiljetten op naam van overleden personen en uitgeweken Georgische burgers in de stemboxen te plaatsen. Dit was niet de eerste keer dat u dit deed. U werd op 3 oktober 2012 opgebeld door de lokale politie om zich aan te melden voor verhoor. Uw zoon kwam met u mee, maar werd niet samen met u ondervraagd. Na ongeveer twee uur mocht u beschikken. Uw zoon G. zag er, volgens uw mening, een beetje dwaas uit en vertoonde kleine blauwe puntjes op zijn benen. G. stelde dat het uw zaken niet waren. Aangezien uw appartement u toegewezen werd door de Nationale Beweging, moest u, nu deze partij de verkiezingen verloren had, uw woning ontruimen.

Uw ex-man, J. J./T. van wie u in 2008 gescheiden bent, zou ook problemen gekend hebben in Georgië. U heeft hier geen verdere informatie over.

Op 6 of 7 oktober 2012 vertrok u met een minibus vanuit Digomi, Tbilisi, tot Moskou waar u tot 27 november 2012 verbleef. Daarna reisde u in een andere minibus tot België. U kwam hier aan op 30 november 2012 en vroeg die dag asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Uw familielid M. B. zou sinds uw vlucht uit Georgië problemen hebben gekend omwille uw problemen.

U en uw zoon leggen geen documenten neer.

B. Motivering

U vreest dat u veroordeeld zal worden bij een eventuele terugkeer naar Georgië omwille van uw deelname aan de verkiezingsfraude tijdens de verkiezingen van oktober 2012. Eveneens vreest u uw agressieve ex-man.

Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaart immers zelf dat u verantwoordelijk was voor de verkiezingsfraude in uw wijk, hetgeen een strafbaar feit is in Georgië. (CGVS p. 15) U stelt dat dit niet het eerste keer was dat dit gebeurde. (CGVS p. 15) U werkte al zes jaar voor de partij, niemand zei u nog wat u moest doen, u kende uw taak. (CGVS p. 15) Vervolgens werd u eenmaal opgeroepen op 3 oktober 2012 waarbij u niet fysiek werd aangeraakt. (CGVS p. 17) U zou, volgens uw ondervragers, de komende dagen opnieuw worden opgeroepen. (CGVS p. 18) Deze feiten wijzen volgens het Commissariaat-generaal onvoldoende op een reëel risico op onrechtmatige juridische vervolging. Het Commissariaat-generaal meent dat de Georgische autoriteiten u daarenboven niet onterecht als verdachte van de verkiezingsfraude hebben beschouwd, aangezien u zelf verklaart zich hieraan schuldig gemaakt te hebben. U geeft daarenboven geen afdoende verklaring waarom u niet gearresteerd en veroordeeld zou mogen worden door de Georgische autoriteiten. Zo stelt u dat u slechts één schakel was, het was voor u vanzelfsprekend dat u op deze wijze stemmen voor uw partij zou winnen. (CGVS p. 21) Deze uitleg kan niet overtuigen. Gezien het feit dat u effectief deze verkiezingsfraude begaan heeft, zonder melding te maken van enige verschoningsgronden, is het Commissariaat-generaal dus van mening dat de Georgische autoriteiten u op basis van een gelegitimeerd vermoeden hebben ondervraagd met betrekking tot uw rol in deze fraude.

Wat betreft uw twijfel dat uw zoon G. zou zijn mishandeld toen u ondervraagd werd, wil het Commissariaat-generaal opmerken dat dit slechts vermoedens zijn. (CGVS p. 17) U stelt dat uw zoon buiten kwam en hij er een beetje 'dwaas' uitzag. (CGVS p. 17) U vermoedt dat ze iets gedaan hadden want hij had kleine blauwe puntjes op zijn benen, alsof hij met een naald geprikt was. (CGVS p. 17) U zou uw zoon gevraagd hebben wat er gebeurd was, waarop hij enkel stelde dat dit uw zaken niet waren. (CGVS p. 18) Bijgevolg dient vastgesteld te worden dat u enkel vermoedt dat uw zoon mishandeld zou geweest zijn in uw afwezigheid. Verder tast het feit dat u zich tevreden stelde met het vage antwoord van uw zoon en niet meer moeite deed om de ware oorsprong van deze puntjes te achterhalen, uw geloofwaardigheid terzake ernstig aan. Verwacht kon immers worden dat u op exhaustieve wijze zou trachten te achterhalen wat de aard van die blauwe puntjes waren, en indien onduidelijk was wat de oorzaak was, u dit bv. door een arts liet onderzoeken. U heeft echter niets van dit alles gedaan. Uw lakse houding in verband met uw vermoeden van fysieke mishandeling van uw zoon, doen afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw vermoeden.

Wat betreft de vrees die u voor uw ex-man zou hebben dient het volgende opgemerkt te worden. U verklaart dat hij agressief was. (CGVS p. 19) Echter, uw laatste mishandeling dateert van 2008, ruim vier jaar geleden. (CGVS p. 19) Sinds 2008 bent u niet meer samen met hem, in 2009 bent u zelfs wettelijk gescheiden van hem. (CGVS p. 8) U heeft daarenboven nooit aangifte gedaan met betrekking tot deze slagen. (CGVS p. 20) Gezien het feit dat deze mishandelingen meer dan vier jaar geleden voorvielen, en gezien het feit dat u sindsdien geen dergelijke problemen meer kende met uw ex-man, kunnen deze mishandelingen moeilijk gezien worden als een gegronde reden waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Georgië. Daarenboven is het opmerkelijk dat u geen melding maakt van uw vrees voor uw ex-man, noch betreffende de problemen die u met hem gehad heeft, tijdens uw voorgaande interview op de Dienst Vreemdelingenzaken. Nochtans werd u duidelijk om uw problemen gevraagd, en eveneens werd er gepolst of u andere, dan de reeds door u verklaarde, problemen kende met bijvoorbeeld medeburgers, waarop u negatief antwoordt. (CGVS-verklaring, vraag 4, 5 en 8) De ernst van uw vrees omtrent de mishandelingen van uw man worden hierdoor verder aangetast.

Daarnaast is het opvallend dat u nauwelijks op de hoogte bent van de actuele stand van uw problemen, alsook de mogelijke problemen die uw partijgenoten, familieleden of vrienden gekend zouden hebben omwille van uw problemen. U stelt dat uw nicht M. B. problemen zou hebben in Georgië. (CGVS p. 4) Zo vertelde zij u dat ze geen contact meer met u wilde hebben, ze had problemen. (CGVS p. 5) Welke problemen ze had, weet u niet, u vermoedt dat ze gelieerd zijn aan uw problemen. (CGVS p. 5) U stelt dat vrienden geen contact meer hebben met u, en dat u vermoedt dat ze problemen hebben. (CGVS p. 4) Wie concreet deze problemen heeft, weet u niet, u bent vertrokken. (CGVS p. 4) U heeft niet nagevraagd of er nog andere personen van uw wijk of partij ondervraagd werden in verband met deze verkiezingsfraude. (CGVS p. 19) Sinds u in België bent heeft u niets ondernomen om hierover informatie te verkrijgen. (CGVS p. 19) U weet eveneens niet of u officieel gezocht wordt. (CGVS p. 21) Betreffende de evolutie van uw problemen blijft u eveneens vaag. U weet niet of er nog opsporingsmaatregelen genomen zijn in Georgië, of dat u effectief nog gezocht wordt. (CGVS p. 21) Van mogelijke oproepingen bent u niet op de hoogte. (CGVS p. 21) U weet niet of er personen in beschuldiging gesteld zijn sinds uw vertrek, of gehoord werden in uw zaak. (CGVS p. 21 en 22) Het interesseert u niet of anderen veroordeeld zijn met betrekking tot deze verkiezingsfraude. (CGVS p. 22) Gevraagd waarom u deze informatie niet wilt te weten komen stelt u dat zulke zaken altijd individueel zijn. (CGVS p. 22) Deze uitleg is geheel onafdoende voor het Commissariaat-generaal. Door zich te informeren betreffende de problemen van partij- of wijkgenoten met betrekking tot deze verkiezingsfraude, kon u zich immers een concreet en uitvoerig beeld vormen van de aard en de intensiteit van uw mogelijke vervolgingen. Dergelijke informatie kon u ook in staat stellen om uw vrees voor een veroordeling in Georgië naar behoren in te schatten. Uw vage kennis betreffende enige familieleden of vrienden die problemen zouden kennen, is omwille van deze redenen eveneens weinig aannemelijk. Uw klaarblijkelijke en onaanvaardbare onwetendheid over zaken die de essentie van uw vervolgingsproblemen in Georgië betreffen, ondermijnen de ernst en geloofwaardigheid van uw problemen.

Daarenboven aanvaardt het Commissariaat-generaal uw verklaringen met betrekking tot uw reisroute niet. Zo verklaart u enkel met uw identiteitskaarten gereisd te hebben, zonder dat u weet heeft van enige valse documenten die gebruikt werden. (CGVS p. 11) Ook werd u niet persoonlijk gecontroleerd, u moest geen documenten laten zien en er werden u geen vragen gesteld. (CGVS p. 13) Het Commissariaat-generaal acht het bijzonder ongeloofwaardig dat u zonder enige vorm van persoonlijke controle en zonder de vereiste documenten de grens van de Schengen-zone illegaal bent overgestoken. Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt immers dat er aan de Schengengrenzen zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles uitgevoerd worden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen, en dit op strikt individuele wijze. Na confrontatie met deze zware controles stelt u dat u niet weet u hoe u toch de grens bent over geraakt. (CGVS p. 14) Uw argumenten kunnen het Commissariaat-generaal niet overtuigen waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnd wordt. Tevens ontstaat het vermoeden dat u uw Georgisch internationaal paspoort, waarvan u verklaarde dat u er geen had, en/of uw identiteitskaart bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over het mogelijk door u verkregen visum voor uw reis naar België, het tijdstip en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent of uw algemene identiteit verborgen te houden. Immers u stelt dat u de plastieken zak met deze identiteitskaarten en een werkbadge, vergeten bent in de minibas toen u hier in België aankwam. (CGVS p. 11) Het Commissariaat-generaal stelt zich hierbij vragen aangezien u duidelijk voorzorgen nam om deze documenten tijdens uw reis niet te verliezen, u hield ze samen in een zak. Daarenboven kan men in alle redelijkheid aannemen dat reizigers tijdens hun reis bijzondere

aandacht hebben voor deze cruciale documenten temeer in het geval van asielzoekers voor wie deze documenten van levensbelang zijn. Bijgevolg hollen uw verklaringen uw geloofwaardigheid verder uit.

Bovendien kon u niet vertellen via welke landen u gereisd bent, of via welk land u de Schengenzone bent binnengekomen. (CGVS p. 13) U blijft vaag over de identiteit van beide chauffeurs en kan hen niet benoemen, zelfs niet met voornaam. (CGVS p. 13) U kon tot slot geen documenten ter staving van uw reisweg voorleggen, noch werden er enige afspraken gemaakt met uw chauffeur van de laatste minibus voor in het geval van eventuele controles, waarbij u mogelijks ontdekt kon worden. (CGVS p.13) Aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst precarie onderneming is, gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland is het niet aannemelijk dat u zo weinig kan vertellen over het traject en de organisatie van deze reis. Opnieuw hollen uw vage verklaringen uw algehele geloofwaardigheid uit.

Tot slot legde u geen enkel document neer ter staving van uw identiteit of problemen. Uw identiteitskaart was u, zoals hierboven reeds gezegd, verloren. (CGVS p. 10) U had geen geboortakte, noch rijbewijs. (CGVS p. 11) Het Commissariaat-generaal kan bijgevolg noch uw identiteit, noch die van uw zoon, verifiëren. Eveneens legt u geen enkel bewijs voor met betrekking tot uw werk voor de Nationale Beweging. U heeft niets bij aangezien u zo vlug vertrokken bent. (CGVS p. 10) Verwacht kon echter worden dat u dergelijke documenten, zoals identiteitsdocumenten en documenten in verband met uw werk, zou meenemen uit uw land, en/of er zorg voor dragen, gezien het belang van deze documenten voor uw asielaanvraag. Dit gebrek aan documenten aangaande cruciale aspecten van uw asielrelaas (identiteit en uw engagement voor de Nationale Beweging), ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw relaas en uw vrees.

Bijgevolg dient er dus besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Aangaande G. G., verzoeker:

"A. Feitenrelaas

Uit het administratief dossier blijkt dat u uw asielaanvraag in België indiende op 30 november 2012, samen met uw moeder, G. I. (...) (O.V. 7.620.735). Uit het administratief dossier en de verklaringen van uw moeder, blijkt verder dat u niet in staat bent om zelfstandig een interview af te leggen. (zie interne nota DVZ dd. 03/12/2012 en CGVS moeder p. 17) U sluit zich aan bij de verklaringen van uw moeder.

Sinds 2004 was uw moeder lid van de Nationale Beweging, de partij van huidig Georgisch president Saakashvili. In 2006 werkte uw moeder voor deze partij als hoofd van een wijk in Tbilisi. Ze moest registraties van woonplaatsen bijhouden in uw wijk. In de aanloop van de verkiezingen van oktober 2012 deed uw moeder biljetten uit in uw buurt en trachtte ze mensen te overtuigen om te stemmen voor de Nationale Beweging. Op 1 oktober 2012 waren de verkiezingen en uw moeder vervalste de verkiezingen door stembiljetten op naam van overleden personen en uitgeweken Georgische burgers, in de stemboxen te plaatsen. Dit was niet de eerste keer dat ze dit deed. Uw moeder werd op 3 oktober 2012 opgebeld door de lokale politie en ze moest zich aanmelden voor verhoor. U ging met haar mee, maar werd niet samen met haar ondervraagd. Na ongeveer twee uur mocht uw moeder beschikken. U zag er, volgens uw moeder, een beetje dwaas uit en vertoonde kleine blauwe puntjes op uw benen. Aangezien het appartement door de Nationale Beweging aan uw moeder werd toegewezen, moest ze, nu deze partij de verkiezingen verloren had, jullie woning ontruimen.

Op 6 of 7 oktober 2012 vertrokken jullie met een minibus vanuit Digomi, Tbilisi, tot Moskou waar u tot 27 november 2012 verbleef. Daarna reisde u met een andere minibus tot België. U kwam hier aan op

30 november 2012 en vroeg die dag asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Uw familielid M. B. zou sinds uw vlucht uit Georgië problemen hebben omwille jullie problemen.

U en uw moeder leggen geen documenten neer.

B. Motivering

U sluit zich aan bij de verklaringen van uw moeder, G. I. (O.V. 7.620.735), met betrekking tot de problemen in jullie herkomstland. (CGVS moeder p.22). In het kader van de door haar ingediende asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal beslist tot weigering van de toekenning van de vluchtelingenstatus en weigering van de status van subsidiaire bescherming. Bijgevolg kan ook, wat u betreft, niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing van uw moeder werd als volgt gemotiveerd:

"(...)"

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiveringsverplichting.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van

objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De verzoekende partijen vatten hun middel aan door te stellen dat de levens van verzoekers bij terugkeer naar Georgië in gevaar zijn ten gevolge van verzoeksters deelname aan verkiezingsfraude en haar vrees voor agressie vanwege haar ex-man. Verzoekster zou moreel gedwongen geweest zijn om aan deze fraude deel te nemen en zij was al zes jaar werkzaam binnen de partij als alleenstaande moeder van een zoon die een geestelijke achterstand vertoont en zware epilepsie heeft. Derhalve was zij moreel en financieel volledig afhankelijk van het bestuur binnen de partij.

Voorts voeren de verzoekende partijen aan dat verzoeker mishandeld werd op het politiecommissariaat in Georgië.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen zich vooral beperken tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen en het ontkennen van de motieven van de bestreden beslissing. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te onkrachten. Het komt aan de verzoekende partijen toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Daar waar de verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissing herhalen en ontkennen kan de Raad afleiden dat zij het niet eens zijn met de bestreden beslissing, maar dit is geen weerlegging van deze motieven en ook geen dienstig verweer. De Raad schaaft zich achter de motieven van de bestreden beslissing.

De morele dwang die de verzoekende partijen aanvoeren, overtuigt de Raad niet daar verzoekster aangaf dat dit niet de eerste keer was dat ze deelnam aan de fraude en zij al 6 jaar voor de partij werkte waardoor niemand nog zei wat verzoekster diende te doen (gehoorverslag verzoekster 8 januari 2013, p. 15). Uit de verklaringen van verzoekster hieromtrent blijkt dat zij nooit verplicht werd, nooit onder druk werd gezet om telkens deel te nemen aan de verkiezingsfraude.

Het argument inzake haar financiële afhankelijkheid is ook geen aannemelijk verklaring voor de deelname van verzoekster aan verkiezingsfraude.

Bovendien volgt de Raad de vaststellingen van de bestreden beslissing waar die stelt dat: *“U verklaart immers zelf dat u verantwoordelijk was voor de verkiezingsfraude in uw wijk, hetgeen een strafbaar feit is in Georgië. (CGVS p. 15) U stelt dat dit niet het eerste keer was dat dit gebeurde. (CGVS p. 15) U werkte al zes jaar voor de partij, niemand zei u nog wat u moest doen, u kende uw taak. (CGVS p. 15) Vervolgens werd u eenmaal opgeroepen op 3 oktober 2012 waarbij u niet fysiek werd aangerakt. (CGVS p. 17) U zou, volgens uw ondervragers, de komende dagen opnieuw worden opgeroepen. (CGVS p. 18) Deze feiten wijzen volgens het Commissariaat-generaal onvoldoende op een reëel risico op onrechtmatige juridische vervolging. Het Commissariaat-generaal meent dat de Georgische autoriteiten u daarenboven niet onterecht als verdachte van de verkiezingsfraude hebben beschouwd, aangezien u zelf verklaart zich hieraan schuldig gemaakt te hebben. U geeft daarenboven geen afdoende verklaring waarom u niet gearresteerd en veroordeeld zou mogen worden door de Georgische autoriteiten. Zo stelt u dat u slechts één schakel was, het was voor u vanzelfsprekend dat u op deze wijze stemmen voor uw partij zou winnen. (CGVS p. 21) Deze uitleg kan niet overtuigen. Gezien het feit dat u effectief deze verkiezingsfraude begaan heeft, zonder melding te maken van enige verschoningsgronden, is het Commissariaat-generaal dus van mening dat de Georgische autoriteiten u op basis van een gelegitimeerd vermoeden hebben ondervraagd met betrekking tot uw rol in deze fraude.”*

In paragrafen 56 tot 60 en 84 tot 86 van het UNHCR Guidelines- Handboek wordt een duidelijk onderscheid gemaakt tussen ‘persecution’ en ‘prosecution’. Het uitgangspunt is: *“a refugee is a victim – or potential victim – of injustice, not a fugitive from justice”*. Op dit beginsel bestaan uitzonderingen. De Raad stelt echter vast dat uit de verklaringen van de verzoekende partijen nergens blijkt dat zij het slachtoffer dreigen te worden van vervolging in de zin van artikel 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, omdat het recht niet in overeenstemming is met mensenrechtenstandaarden of omdat de toepassing van het recht *in casu* een daad van vervolging zou uitmaken. De bewijslast hiervoor ligt in de eerste plaats bij de kandidaat-vluchteling.

Waar de verzoekende partijen de mishandeling van haar zoon, verzoeker opwerpt, wijst de Raad erop dat verzoekster hierover zeer vage en weinig overtuigende verklaringen aflegde.

De bestreden beslissing stelde terecht vast dat: *“Wat betreft uw twijfel dat uw zoon G. zou zijn mishandeld toen u ondervraagd werd, wil het Commissariaat-generaal opmerken dat dit slechts vermoedens zijn. (CGVS p. 17) U stelt dat uw zoon buiten kwam en hij er een beetje ‘dwaas’ uitzag. (CGVS p. 17) U vermoedt dat ze iets gedaan hadden want hij had kleine blauwe puntjes op zijn benen, alsof hij met een naald geprikt was. (CGVS p. 17) U zou uw zoon gevraagd hebben wat er gebeurd was, waarop hij enkel stelde dat dit uw zaken niet waren. (CGVS p. 18) Bijgevolg dient vastgesteld te worden dat u enkel vermoedt dat uw zoon mishandeld zou geweest zijn in uw afwezigheid. Verder tast het feit dat u zich tevreden stelde met het vage antwoord van uw zoon en niet meer moeite deed om de ware oorsprong van deze puntjes te achterhalen, uw geloofwaardigheid terzake ernstig aan. Verwacht kon immers worden dat u op exhaustieve wijze zou trachten te achterhalen wat de aard van die blauwe puntjes waren, en indien onduidelijk was wat de oorzaak was, u dit bv. door een arts liet onderzoeken. U heeft echter niets van dit alles gedaan. Uw lakse houding in verband met uw vermoeden van fysieke mishandeling van uw zoon, doen afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw vermoeden.”*

Verzoekster liet dit ook in België niet door een arts onderzoeken.

De Raad meent dat de onaannemelijkheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het Commissariaat-generaal moet niet bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn (RvS, nr. 165.484 van 4 december 2006).

Wanneer het naar voren gebracht asielrelaas niet aannemelijk is, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève.

De verzoekende partijen hebben hun asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van hun relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partijen brengen geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in hun land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen. De verzoekende partijen kunnen niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komen niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juni tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

G. de MOFFARTS